

lighed, da maa jeg berbeid bemærke, at disse Betænkelseheder ikke kunne gjøres gjældende her, hvor der er Tale om en direkte Bane af ikke ubetydelig Længde. Det, der gjør Sidebanetraffen vanskelig, er, at Sidebanen ikke kan drives selvstændig, men maa drives fra Hovedbanen som en Deel af denne, og at der altsaa, naar Sidebanen skal slutte sig til ethvert Tog paa Hovedbanen, kræves to Tog for Sidebanen for hvert gennemgaaende Tog, der paa Hovedbanen kommer Syd fra eller Nord fra, og der maa da tillige være et større Antal Lokomotiver og større Stationer med Personale og Remisser etc. Alt dette gjælder imidlertid ikke her, hvor Banen udgaaer fra selve Centralpunktet for hele Jernbanesystemet. Her er det ligegyldigt, hvorledes Sidebanetogene med Hensyn til Tiden slutte sig til de øvrige Tog. Her er Tale om den Bane fra Aarhuus til Silkeborg og fra Silkeborg til Aarhuus, og som kan tage Hensyn til Vandveien eller Jernbaneveien nordpaa eller sydpaa, eller til enhver anden Vej, hvorledes der vil, som enhver anden Bane. Det er ganske vist, at denne Bane har megen Udbygning ikke blot til at kunne betale sin Drift, men ogsaa til, om ikke at give fuld Forrentning af Anlægskapitalen, saa dog efter Ingeniørernes Mening at give en bedre Forrentning end mange andre Banefræktninger, og navnlig end den endnu ikke anlagte Bane fra Randers over Hobro til Aalborg.

Naar der henvises til, at denne Silkeborgbane kan bygges for en ringe Anlægskapital og drives med et ringe Driftsmateriale, da er det imidlertid en Selvfølge, at man ikke kan bygge en Jernbane paa noget over 4 Mil — de første $1\frac{1}{2}$ Mil fra Aarhuus over Brabrand til Øngby kan man benytte den nu bestaaende Bane — uden en betydelig Meerudgift, og da Jernbanesystemet ganske vist kræver store Offre og vil vedblive at gjøre det i en Række af Aar, har jeg meget godt kunnet forudsæe, at dette Forslag fra et reent finansielt Standpunkt vilde møde Betænkelseheder. Men det er min Mening, at det ogsaa kun er fra et reent finansielt Standpunkt, der kan have Betænkelseheder, og det var derfor den Linie, Regjeringen foreslog, og det er den, jeg har forfægtet i Folkethinget, og som jeg indstillede paany til

trede Behandling. Det vil imidlertid erindres, at de finansielle Betænkelseheder der bragte det et afgjort Nederlag, og jeg vilde derfor ansee det for letfindigt nu at gjøre et nyt Forsøg paa at fremkalde den igjen; thi naar man ikke vælger denne Bane, der har den særegne Egenkab, at kunne give begge de to Interesser, der ere gjorte gjældende, den vestlige og den gennemgaaende Interesse, fuld Ret, er den af Folkethinget vedtagne og af mig subsidiært tiltraadte den helbigste. Den fører igjennem et ret godt og tildeels ogsaa et meget godt Terrain med Hensyn til den lokale Trafik; den giver Forbindelsen mellem Aarhuus, Horsens og Velle og overhovedet Forbindelsen nord og sydpaa med en Omvei af een Mil, men heller ikke mere, medens de andre Linier, der kunde være Spørgsmaal om, ville gjøre meget usvarlige Omveie, og endelig aabner den gennem Fuldbro Mølle Veilighed til at komme i direkte Forbindelse med det vigtigste Punkt i Gudenaabalen, Silkeborg. Det er, saavidt jeg skjønner, det Æneste, der praktisk kan være Spørgsmaal om, om man skulde stryge dette Punkt eller ikke, og der er det min bestemte Overbeviisning, at naar man vil fastholde det, der var Tanken i, hvad der blev vedtaget i næstforegaaende Session — hvilket man vist har meget Uret i at ville give en saadan Karakter af en kontraktmæssig Overenskomst mellem de forskjellige Anstuelser og Parter i Rigsdagen, at det skulde være et Brud paa Tro og Love deri at ville forandre en Tøddel, en Anstuelse, som jeg har bestridt fra det første Øjeblik, jeg mødte den, og som jeg ikke kan Andet end ansee for en aldeles ubegrundet Paastand — saa maa man, hvad der virkelig er en berettiget Fordring ved Jernbanens Anlæg, tage Hensyn til, at ogsaa de indre Dele af Østland kunne faae saa megen Nytte, som der uden altfor store finansielle Offre og altfor stort Afbræk for det hele Jernbanesystem lader sig opnaae, og altsaa beholde Vandveien til Silkeborg. Jeg kan ikke fravige den Anstuelse, at naar man blot gif til Fuldbro Mølle, blot over Tøstруп gif ned i Gudenaabalen og fulgte Mossø for strax igjen at forlade denne Dal, vilde det være en saa farvelig Afvinding med de vestlige Interesser, at jeg vilde ansee det for ikke stemmende med